

Leonora Milà

Havaneres per a piano

Volums I i III

Havaneres per a piano. Vols. I i III

1a edició: juliol 2014

© Leonora Milà

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna. 10, E 3a - 08002 Barcelona

Coediten: DINSIC Publicacions Musicals, S.L. - Santa Anna, 10 E 3a - 08002 Barcelona
El Far Blau, S.L. - Santa Madrona, 26-28 1r - 08800 Vilanova i la Geltrú (Barcelona)

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163
08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B-17795-2014

ISMN: 979-0-69210-856-6

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprogramació i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es - www.dinsic.cat

L' havanera: de cançó popular a música clàssica

Les havaneres per a piano que vaig escriure a principi de la dècada dels 90 del segle passat són un sentit i volgut homenatge a la meva ciutat natal, Vilanova i la Geltrú. Coneguda popularment com l'Havana Xica, Vilanova va ser terra d'indianos, de famílies que tornaven enriquides de Cuba i que invertien les seves fortunes en la construcció d'hospitals, escoles i vies de tren que ens connectessin amb Barcelona. Tot, a Vilanova, traspua aires antillans: l'arquitectura, els balls de mantons de Carnaval importats directament dels salons de les grans cases senyorials de l'Havana, les entitats com el Foment i una particular manera d'entendre la vida, barreja d'ironia, bonhomia i nostàlgia pel paradís perdut. La música, i concretament les havaneres, va arribar amb les tropes que, el 1898, i tal i com va escriure Xavier Garcia, "vençudes, acorralades, no només oferien al seu retorn la misèria i el fracàs, sinó també un tros de l'ànima cubana, posada de manifest en la seva cançó, que aquell poble li ha donat vida com a expressió molt íntima de la seva singularitat cultural". Gairebé un segle més tard, he volgut retre homenatge a aquesta Vilanova d'influència cubana, als indianos, als soldats que "vençuts ens van portar un tros de l'ànima cubana" i, també, al meu pare, Josep Milà, que va tenir l'oportunitat de conèixer aquesta realitat social i musical en el transcurs dels viatges que feia a l'illa de Cuba durant la seva joventut com a músic de transatlàctic, just abans de ser violoncel·lista de l'Orquestra Pau Casals i, posteriorment, de la del Gran Teatre del Liceu.

Leonora Milà
Pianista i compositora

La Habanera: de canción popular a música clásica

Las habaneras para piano que escribí a principios de la década de los 90 del siglo pasado son un sentido e intencionado homenaje a mi ciudad natal, Vilanova i la Geltrú. Conocida como la "Havana Xica", Vilanova fue tierra de indianos, de familias que volvían enriquecidas de Cuba y que invertían sus fortunas en la construcción de hospitales, escuelas y vías de tren que nos conectaran a Barcelona. Todo, en Vilanova, destila aires antillanos: la arquitectura, los bailes de mantón de carnaval importados directamente de los salones de las grandes casas señoriales de La Habana, las entidades como el Foment y una particular manera de entender la vida: una mezcla de ironía, bonhomía y nostalgia por el paraíso perdido. La música, y concretamente las habaneras, llegaron con las tropas que, en 1898, tal y como escribió Xavier Garcia, "vencidas, acorraladas, no sólo ofrecían a su retorno la miseria y el fracaso, sino también un pedazo del alma cubana, puesta de manifiesto en su canción, a la que aquel pueblo había dado vida como expresión muy íntima de su singularidad cultural". Casi un siglo más tarde, quise rendir homenaje a esta Vilanova de influencia cubana, a los indianos, a los soldados que "vencidos, nos trajeron un pedazo del alma cubana", y también a mi padre, Josep Milà, que tuvo la oportunidad de conocer esa realidad social y musical en el transcurso de los viajes que hizo a la isla de Cuba durante su juventud, como músico de transatlántico, justo antes de convertirse en violoncelista de la Orquesta Pau Casals y, posteriormente, de la del Gran Teatre del Liceu.

Leonora Milà
Pianista y compositora

The Habanera: from popular song to classical music

The habaneras for piano I wrote at the beginning of the nineties are a felt and volitional homage to my hometown, Vilanova i la Geltrú. Popularly known as the “Havana Xica” [“Little Havana”], Vilanova was a place of “indianos”, families that came back from Cuba after having become rich and who invested their wealth in building hospitals, schools and railway connections to Barcelona. Everything in Vilanova oozes West Indian flair: the architecture, the carnival shawl dances, which were directly imported from the lounges of the Havana seigniorial houses, entities like the Foment and a particular way of understanding life: a mixture of irony, kindheartedness and nostalgia of a lost paradise. The music, and especially the habaneras, came with the troops which, as Xavier Garcia wrote, “at their return in 1898, defeated and cornered, not only brought misery and failure, but also a piece of Cuban soul, which was reflected in their song, to which that people had given life to as a very intimate expression of their cultural singularity”. Almost one century later, I wanted to pay a homage to this Vilanova of Cuban influences, to the “indianos”, the soldiers that “defeated, brought home a piece of Cuban soul” and as well to my father, Josep Milà, who had the opportunity to get to know this social and musical reality on his trips to Cuba, during his youth as a musician on board of ocean liners, before becoming a cellist of the Pau Casals Orchestra and, subsequently, of the Gran Teatre del Liceu.

Leonora Milà
Pianist and composer

Volum I

Havanera

Núm. 1, Op. 48

Leonora Milà

Fotocopiar les partitures o els llibres sense l'autorització de l'editor és il·legal

Havanera
Núm. 3, Op. 53

Leonora Milà

The musical score for "Havanera, Núm. 3, Op. 53" by Leonora Milà is presented in five systems of music for piano. The score uses two staves: treble and bass. The key signature varies throughout the piece, including B-flat major (two flats), A major (no sharps or flats), and G major (one sharp). Time signatures include 6/8, 9/8, and 8/8. The music features eighth-note patterns and sixteenth-note chords. Dynamic markings such as *mp*, *p*, *pp*, *cresc.*, and *ff* are used. Performance instructions like "2" over some notes indicate specific fingerings or attacks. The score is set against a white background with black musical notation.

Havanera

Núm. 7, Op. 57

Leonora Milà

The sheet music consists of five staves of musical notation for piano, arranged vertically. The top staff begins with a dynamic of *mf*, followed by a measure with a bass note and a dynamic of *8vb*. The second staff starts with a dynamic of *p*. The third staff features a dynamic of *cresc.* and a measure ending with a dynamic of *pp*. The fourth staff includes a dynamic of *p*. The fifth staff begins with a dynamic of *cresc.*, followed by a dynamic of *pp*. The bottom staff concludes with a dynamic of *rit.*

Havanera
Núm. 10, Op. 60

Leonora Milà

1

mp

5

p

cresc.

9

mf

p

13

mp

p

17

mp

Volum III

Havanera

Núm. 1, Op. 82

Leonora Milà

Havanera
Núm. 5, Op. 82

Leonora Milà

1

mp

(♩=♪)

5

9

p f

14

19

DINSIC